

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (jud. N. Pasecinic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița)

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Gheciu Andrei, Gheciu Natalia, Gheciu Vera împotriva deciziei din 27 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 împotriva lui Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu, intervenient accesoriu SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” privind încasarea datoriei,

c o n s t a t ă :

La data de 13 mai 2015 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu, intervenient accesoriu SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2”, solicitând încasarea datoriei în mărime de 2956,01 lei, a taxei de stat în sumă de 270 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, conform contului personal deschis la ÎMGFL nr. 14 pe numele pîrîților, intervenientul accesoriu SA „CET 2” a livrat pîrîților energie termică. Ultimii au acceptat prestarea serviciilor de către reclamant, fapt confirmat prin achitarea bonurilor de plată cât și cele de utilizare a energiei termice. Mai mult ca atît, pîrîții nu au contestat facturile pentru serviciile prestate, ceea ce indică acordul asupra calității serviciilor prestate.

A mai indicat reclamantul că, astfel au apărut raporturi între locatar, care în același timp este și consumator și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, în calitate de gestionar a fondului locativ, conform art. 20 din Hotărîrea Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1990, care prevede că în clădirile cu mai mulți consumatori și cu un singur echipament de măsurare a energiei însumate, contractul se încheie cu consumatorul principal.

A susținut reclamantul că, pîrîții nu au achitat serviciile prestate, acumulînd astfel datorie în mărime de 2956,01 lei pentru energia termică consumată, fapt afirmat prin informația cu privire la calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Or, conform art. art. 10, 17, 18 din Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sînt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Astfel, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 a solicitat admiterea cererii spre examinare, încasarea în mod solidar de la pîrîții Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu, în beneficiul său a datoriei în mărime de 2956,01 lei, a taxei de stat în sumă de 270 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea din 10 iulie 2014 a judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14; s-a încasat în mod solidar de la Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu în beneficiul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14 datoria pentru serviciile locativ-comunale pentru perioada mai 2012 – martie 2015 în sumă de 2446,98 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei. În rest, acțiunea s-a respins ca tardivă.

Prin decizia din 27 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 29 aprilie 2016 Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, hotărârile instanțelor judecătorești sunt neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, au examinat arbitrar probele anexate la dosar, nu au aplicat legea care trebuia a fi aplicată, precum și au interpretat eronat legea.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la data de 27 ianuarie 2016, iar recursul a fost declarat la data de 29 aprilie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată în adresa părților la data de 29 februarie 2016, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de către Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu la data de 29 aprilie 2016, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul acestora la soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Andrei Gheciu, Natalia Gheciu și Vera Gheciu împotriva deciziei din 27 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală